

[Jensen Christensen.]

det ikke blev Tilfældet, hvorfor i Alverden skulde der saa overhovedet fremsættes et nyt Lovforslag? Nej, Forudsætningen for, Meningen med den Udtalelse eller det Løfte, der i Forbindelse med den Lov, vi vedtog i Foraaret, blev givet om, at der skulde fremsættes et nyt Lovforslag, var selvfølgelig, at dette skulde indeholde Regler af en anden Karakter end de allerede bestaaende, og naar man nu Gang paa Gang vender tilbage til dette — og det gjorde ogsaa den højtærede Landbrugsminister —, at man ikke kan komme udenom de to forskellige Principper, men er nødt til at forme en ny Lov ganske i Overensstemmelse med Reglerne og Indholdet i de tidligere Love, fordi man er bundet ved de tidligere Love, saa er det dog første Gang, jeg her i Rigsdagen har hørt noget lignende. Selvfølgelig kan vi til enhver Tid vedtage Lovbestemmelser, der afviger fra tidligere Love. Hvad sidder vi her ellers for? Nej, det er for letkøbt en Argumentation, at vi ikke i den Lov, der her skal vedtages om Udstykning af Jord, og som ikke har det mindste at gøre med Loven om Udstykning af Jord i offentligt Eje, kan vedtage Regler, der tager Hensyn til de særlige Vilkaar i Sønderjylland.

Nu vil man drage Jord i frit Eje ind under Statsbesiddelsesformen og sige, at der skal den være for alle Tider. Hvorfor frigjorde man saa ved Overgangen 300 Rentegaarde i Sønderjylland, fordi man ikke vilde have den Besiddelsesform? Var det for nu at drage nye Gaarde ind under ganske de samme Vilkaar? Jeg mener, at det Princip, man den Gang fulgte, har man svigtet ved Fremsættelsen af dette Lovforslag. Tanken om, at man skal kunne faa Jord i de forskellige Ejendomsstørrelser, har man imødekommet, men man har ikke imødekommet Tanken om, at man skal kunne faa den paa lige økonomiske Vilkaar.

Den højtærede Landbrugsminister siger, at i 1923 mente Venstres Landbrugsminister, at denne Ligestilling var opnaaet. Men hele denne Drøftelse af, hvordan Stillingen er eller skal være overfor Jord, der i Forvejen er inde under Statsmagten: Domænejord, Len- og Stamhusjord, Præstegaardsjord, har ikke noget at gøre med det Forhold, vi her behandler — jeg mener for øvrigt, det kan være meget tvivlsomt, om man kan inddrage Præstegaardsjorden under Statsmagtens Kompetence; i Sønderjylland kan man det ikke, om man kan i det øvrige Land, er slet ikke afklaret, hele dette indviklede Retsforhold ligger saadan, at man hidtil har overtaget Jorden

til Jordværdien, til Ejendomsskyld og afhændet den i Overensstemmelse dermed. Men naar vi gaar over til noget helt nyt, til Indkøb af store Jordarealer, der ikke tidligere har været inde under Staten, mener jeg ikke, der er noget som helst ulogisk i at mene og kræve, at denne Jord ogsaa skal udstykkes under andre Former, saa de, der skal tage den i Besiddelse, virkelig faar Valgfrihed, og den højtærede Landbrugsminister kan jo godt pege paa, at § 3 indeholder Muligheder for Oprettelse af Brug under begge Besiddelsesformer, men den gør det paa ganske ulige Vilkaar, og der er jo ingen Tvivl om, at de, der trænger til at faa Ejendomme paa de billigst mulige Vilkaar, vil vælge Besiddelsesformen under Hensyn til de økonomiske Muligheder.

Jeg tror ikke, at den Stilling, jeg her har taget, og, det indrømmer jeg, den skarpe Front, jeg har gjort imod en videre Udvikling af 4. Oktober-Lovens Brugsform behøver at føre ud i den Konklusion, som det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Frøkjær) havnede i for det konservative Folkepartis Vedkommende. Vi stiller os ikke paa det Standpunkt fra Venstres Side, at vi under ingen Omstændigheder vil have fortsat med 4. Oktober-Lovens Brugsform — dette gør jo det konservative Folkeparti —, men det, vi kræver, er, at Brugsformen skal være valgfri helt igennem; det skal ikke blot være tilladt, at man opretter Brug efter Loven, der giver frie Ejendomsformer, men det skal være saadan, at man i det givne Øjeblik kan gøre det paa fuldstændig lige Vilkaar med 4. Oktober-Loven.

Naar den højtærede Landbrugsminister siger, at jeg ikke er i Overensstemmelse med Venstres Ordfører i Folketinget i hans Opfattelse af Loven, idet han gav fuld Tilslutning til den, skal jeg med den højtærede Formands Tilladelse tillade mig at læse op, hvad Venstres Gruppe i Folketingsudvalget har udtalt om dette Forhold:

„Et *Mindretal* (Chr. Ernst Christensen, Kyed, Madsen-Mygdal, C. O. Pedersen og Thorhaug) er af den Opfattelse, at det ganske særligt i Sønderjylland vil være af Betydning, at Selvejet og ikke det offentlige Fæsteforhold bliver den almindelige Udstykningstype, og at i hvert Fald Ansøgerne til Jorden bør være frit stillet i Valget mellem Selveje og Fæste, og at der ikke til nogen af disse to Besiddelsesformer knyttes Særfordele af nogen Art. Med dette Formaal for Øje har Mindretallet stillet Ændringsforslag i Ud-